

A EMPERATRIZ DO CEO

Un día, o Emperador do ceo tivo que sair de viaxe .

Estaría tres días ausente do reino. E pediulle a súa muller que, mentras tanto , ocupárase de atender as necesidades dos homes .

-Debes concederlles todo o que che pidan, sempre que o consideres xusto –dixo.

O primeiro día, a Emperatriz comenzou a recorrer o ceo e dende alí oiu que un campesino; dicía:

-Pai do ceo, envía choiva para que crezan as colleiras.

E a Emperatriz, moi contenta de poder ser útil, enviou unha gran choiva, que mollou todos os campos.

Cando volvía do seu paseo , oiu a unha rapaza que se lamentaba:

-Pai do ceo, dille a choiva que cese , porque os mimbres non se secarán e non poderei tezer os meus cestos.

A Emperatriz, confundida, volveu o seu palacio, sen saber que facer.

O segundo día volveu a recorrer a terra e oiu a un pescador que suplicaba :

-Pai do ceo, mándame vento para que a miña barca poida navegar.

A Emperatriz mandou a os ventos que soprasen.

O cabo dun rato oiu unha voz triste, que dicía:

-Pai do ceo, fai que os ventos deixen de soprar, porque os froitales do meu horto estanse quedando sen froitas.

E a Emperatriz, sen saber qué facer,

volveu o seu palacio.

O terceiro día o emperador volveu do seu viaxe. A súa muller contoulle o que sucedeu e el dixolle:

-Era moi sinxelo. Tiñas que mandar as choivas pola noite e facer brilar o sol polo día. Tiñas que facer que o vento soprara sobre as augas e que a calma reinara sobre os hortos.

Entonces, a Emperatriz dixo: -E por qué non mo dixeches antes ?

Fonte:

Marcos Flecha dos Santos

4º B